12/11/2021

Ο Άγιος Νεκτάριος και το χωριατόπουλο

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Νέας Κρήνης και Καλαμαριάς

Σε μία πραγματική διήγηση η οποία έγινε σε ένα χωριό της πατρίδας μας και αποτυπώνει την ευλάβεια και την αγάπη του λαού μας προς τον Άγιο Νεκτάριο αναφέρεται στο άρθρο του με τίτλο "Ο Άγιος Νεκτάριος και το χωριατόπουλο" ο Μητροπολίτης Νέας Κρήνης και Καλαμαριάς κ. Ιουστίνος.

"Μια Κυριακή λειτουργούσε σε μια ενορία, δίπλα σε μια λίμνη. Την ώρα του Χερουβικού είπε καθ' εαυτόν: «Μα δεν είδα εικόνα του Αγίου Νεκταρίου. Άραγε υπάρχει στον Ναό;» Με αυτόν τον λογισμό άρχισε τη θυμίαση των εικόνων του τέμπλου και του Ναού. Καθώς θυμίαζε το αριστερό αναλόγιο, είδε στο πάνω τμήμα του αγιογραφημένη την εικόνα του Αγίου. Ο Άγιος ήταν ολόσωμος, ιεροπρεπής και κάπως αυστηρός στο πρόσωπο. Ο ιερέας χαρούμενος για την εύρεση του μεγάλου φίλου του, τον θυμίασε με ευλάβεια. Και τότε έγινε κάτι το θαυμαστό. Ο Άγιος ζωντάνεψε. Το πρόσωπό του φωτίστηκε, ένα γλυκύτατο χαμόγελο ζωγραφίστηκε στα χείλη του, ενώ με τα δυο χέρια του, αρχιερατικώς, ευλογούσε τον ιερέα", αναφέρει.

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΟΛΟΚΛΗΡΟ ΤΟ ΑΡΘΡΟ:

Σε μια ακριτική Μητρόπολη της πατρίδας μας υπήρχε ένας ιερέας, που σεβόταν

και αγαπούσε πολύ τον άγιο Νεκτάριο. Στο χωριό, από το οποίο καταγόταν, χτίστηκε ένα από τα πρώτα παρεκκλήσια στην χάρη του και έτσι το τότε μικρό χωριατόπουλο συνδέθηκε ιδιαίτερα μαζί του. Πού το έχανες, πού το έβρισκες στο Παρεκκλήσιο του Αγίου. Να καθαρίζει, να ανάβει καντήλια και θυμίαμα, να ψάλλει και, καμία φορά, να κάνει πως λειτουργεί.

Πέρασε ο καιρός και το μικρο χωριατόπουλο χειροτονήθηκε ιερέας. Όμως, η αγάπη του για τον Άγιο δεν εξαντλήθηκε. Αντίθετα, αυξήθηκε. Οι πολλοί πειρασμοί της ιερατικής διακονίας έβρισκαν απάνεμο λιμάνι στη χάρη του. Άλλωστε, ο Άγιος γεύτηκε μέχρι το μεδούλι αυτούς τους πειρασμούς. Ήταν, λοιπόν, σίγουρος ο νέος ιερέας ότι ο Άγιος κατανοούσε τους πειρασμούς του. Και ο Άγιος, συχνά-πυκνά, έβρισκε τρόπους να τον παρηγορεί.

Είχε και μιά ευλαβή συνήθεια ο παπάς. Σε όποιον Ναό και αν πήγαινε, έψαχνε την εικόνα του Αγίου. Και αν μεν ήταν φορητή, την προσκυνούσε και την ασπαζόταν με πολλή αγάπη. Αν δε ήταν τοιχογραφία, έκανε υπόκλιση στη χάρη του.

Μια Κυριακή λειτουργούσε σε μια ενορία, δίπλα σε μια λίμνη. Την ώρα του Χερουβικού είπε καθ’ εαυτόν: «Μα δεν είδα εικόνα του Αγίου Νεκταρίου. Άραγε υπάρχει στον Ναό;» Με αυτόν τον λογισμό άρχισε τη θυμίαση των εικόνων του τέμπλου και του Ναού. Καθώς θυμίαζε το αριστερό αναλόγιο, είδε στο πάνω τμήμα του αγιογραφημένη την εικόνα του Αγίου. Ο Άγιος ήταν ολόσωμος, ιεροπρεπής και κάπως αυστηρός στο πρόσωπο. Ο ιερέας χαρούμενος για την εύρεση του μεγάλου φίλου του, τον θυμίασε με ευλάβεια. Και τότε έγινε κάτι το θαυμαστό. Ο Άγιος ζωντάνεψε. Το πρόσωπό του φωτίστηκε, ένα γλυκύτατο χαμόγελο ζωγραφίστηκε στα χείλη του, ενώ με τα δυο χέρια του, αρχιερατικώς, ευλογούσε τον ιερέα.

Ο ιερέας «έλιωσε» από αυτό που έβλεπε. Εισήλθε στο Ιερό και συνέχισε τα καθορισμένα. Στη μνημόνευση της Μεγάλης Εισόδου έριξε κρυφή ματιά στο αριστερό αναλόγιο. Ο Άγιος είχε λάβει την πρώτη του μορφή.

Αρκετές δεκαετίες μετά το γεγονός ο ιερέας συνέχισε την προσφιλή συνήθειά του, να αναζητά και να προσκυνά εικόνα του Αγίου, σε όποιον Ναό και αν εισερχόταν. Ίσως μέσα του, κρυφά και ενδόμυχα, ανέμενε και πάλι εκείνο το γλυκύτατο χαμόγελο...

Μετά από καποιες δεκαετίες ιερατικής διακονίας, ο ιερέας αυτός κατανόησε ότι:

τέτοιο χαμόγελο χαρίζεται από τον Θεό μόνο σε αυτούς που καθαρίζουν την καρδιά τους με την μετάνοια, την ταπείνωση, την υπομονή στις αδικίες και συκοφαντίες, το ακατάκριτον, την αγάπη προς όλους.

Από τον καναπέ της καλοπέρασης και του βολέματος Χάρη δεν λαμβάνεις.

Έχοντας στο στόμα την κατάκριση των πάντων, επενδυμένη με ένδυμα ευσέβειας και αρετής, πρόσωπο Θεού δεν βλέπεις.

Τεμαχίζοντας την ενότητα της Εκκλησίας, εν ονόματι του προσωπικού λογισμού και της προσωπικής αδικίας, στην οικογένεια του Παραδείσου δεν θα εισέλθεις.

Αυτά τού δίδαξε ο Άγιος της υπομονής και της συγχώρεσης. Ο μεγάλος πατέρας μας Νεκτάριος. Γι’ αυτό παρακαλεί όλους μας να ευχηθούμε να βρει έλεος και χάριν παρά του Σωτήρος Χριστού, ταις πρεσβείαις του Αγίου.